

med at taffe den ærede Forslagsstiller, fordi han har bragt denne Sag i Bevægelse, kan jeg gjerne slutte mig dertil, og naar det samme ærede Medlem endvidere meente, at dette Lovforslag tilveiebragte en stærkere Betyggelse mod den Fare, som man især her tænker paa, end den nugældende Lovgivning gjør, er det Noget, som rigtignok er faare vist, men naar han endvidere meente, at dette kunde siges at være skeet paa en saadan Maade, som ikke er til Forulempelse for Befolkningen, er dette Noget, hvori jeg ingenlunde kan være enig med ham, thi efter min Mening er dette Lovforslag et saadant, at det af Omhu for de Døde tilside sætter Hensynet til de Levende. De nugældende Lovgivningsbestemmelser ere allerede antydede af de ærede foregaaende Talere. Det er jo saa, at i Kjøbenhavn maa intet Lig jordes uden Lægeattest, og det Samme gjælder for Kjøbstæderne, forsaavidt der findes en Læge; paa Landet fordres der, førend Jordfæstelsen maa skee, at Eiget er synet af to Ligsynsmænd, som have at rette sig efter visse Forskrifter, som findes i Placaten af 1832, og ikke maae udstede Attesten førend 3 Gange 24 Timer efter den formeentlige Død, medmindre Forraadnelse er indtraadt. Hvad Lovforslaget nu gaaer ud paa og i hvilken Henseende det tilsigter at gjøre Forandring i den bestaaende Retstilstand, er — foruden det, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) fremhævede, at ikke blot Jordfæstelsen forbydes, men iøvrigt ogsaa Hensættelsen af Eiget uden Tilsyn — at for det Første Jordfæstelsen slet ikke maa finde Sted, medmindre Forraadnelse har fundet Sted, og det, selv om Erklæring fra en Læge om, at Bedkommende sikkert er død, foreligger, og for det Andet, at selv om Forraadnelse er indtraadt, maa Jordfæstelsen alligevel ikke finde Sted før 3 Gange 24 Timer efter Dødsfaldet, og for det Tredie, at der ikke alene, som nu, i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men ogsaa paa Landet, hvor Læger findes, skal fordres Lægeattest for, at Jordfæstelsen maa finde Sted. Det er de Hovedforandringer, som det ærede Medlem har foreslaaet, men ved Siden deraf er der foreslaaet en temmelig betydelig Mængde mindre Forandringer i den bestaaende

Retstilstand, der i det Hele taget, som jeg siden skal tillade mig at paavise, ikke forekomme mig at være heldige. — Det forekommer mig nu klart, at de nævnte Bestemmelser gaae meget for vidt og stille meget for store Fordringer. Den Bestemmelse, som gaaer ud paa at selv om Forraadnelsen er tilstede, maa dog Jordfæstelsen ikke finde Sted førend 3 Døgn efter Døden, har endog været selve den ærede Forslagsstiller for stærk, saa at han i sit indledende Foredrag bemærkede, at han kunde tænke sig, at man med Hensyn til dette Punkt kunde have andre Meninger, og at han ikke var sikker paa, at denne Bestemmelse var hensigtsmæssig. Jeg antager, det er sikkert, at en saadan Forskrift umulig kan fastholdes. Men gaae vi nu til Hovedbestemmelsen i Lovforslaget, nemlig at Jordfæstelsen ikke maa finde Sted, førend Forraadnelsen er indtraadt, saa er det Noget, som jeg for mit Bedkommende ikke kan antage for at være grundet paa en tilstrækkelig sikker Autoritet, og jeg troer ikke, at den er heldig. At Bestemmelsen kan medføre store Forulempelser for Befolkningen, er jo ganske sikkert; for Folk, som have en stor Keilighed, hvor de have Bærelser nok tilovers til at hensætte Eiget i, er det væsentligt ligegyldigt; men for dem, der maaskee kun have eet eneste Bærelse til Disposition, hvori de leve, sove osv., er det virkelig en meget stor Ulempe. Jeg kan nu ikke antage det for at være Noget, der er konstateret paa en for mig tilstrækkelig Maade — der foreligger ikke Udtalelser af Autoriteter, som jeg kan antage for at være competente — at der ikke skulde være andre sikre Dødstegn end Forraadnelse. Det forekommer mig umuligt at tænke sig, at Sætningen i den Almindelighed skulde være rigtig; jeg kan ikke tænke mig, at det ikke, naar et Menneske f. Ex. har mistet Hovedet, skulde være sikkert, at han er død, selv om Forraadnelsen ikke var indtraadt; men jeg maa i det Hele antage, selv om der ikke er noget saa sikkert Dødstegn, og selv om det maaskee kan siges, at det for Lægmænd vilde være for usikkert og upaalideligt at udstede Dødsattest, førend Forraadnelse er indtraadt, at det er rigtigt ligeoverfor en Læges utvetydige Erklæring om, at han anseer Døden for indtraadt,